

ראש-השנה - תש"ן

סנדר (אלכסנדר) פייקוב ז"ל

בן פסיה וישעיהו-אריה

נולד: י' סיון תרע"ב - 26.5.1912

נפטר: כ"א אלול תשמ"ט - 21.9.1989

סנדר נולד בקאראסין בפולין, למשפחה של סוחר יערות שמוצאה מאוקראינה. כמו רוב ילדי ישראל בגולה, קיבל חינוך מסורתי ולמד ב"חדר". את קולו היפה פיתח בלימודי חזנות, אך החזנות איננה אהבתו היחידה. מסבו ומאביו ירכש את האהבה לטבע ולחקלאות. עוד בהיותו ילד, היה עובד עם אחיו בגינה אשר על יד ביתם, מטפל בפרחים, בירקות ובעצי הפרי. אהבה זו שנוספה עליה גם אהבת ציון, הובילה אותו לפרוש מלימודי החזנות ולהצטרף אל תנועת-הנוער "החלוץ הצעיר". ואחר כך "החלוץ". לאחר שעבר "הכשרה" בקלוסוב, עלה ארצה בשנת 1932. כשנתיים היה חבר בקבוץ גבעת-השלשה, עבד במחצבות מגדל-צדק שם הכיר והתיידד עם כמה מחברי גשר-אשדות שעבדו שם ב"עבודות חוץ" כפי שזה נקרא באותם הימים.

אחר כך עבר לבית-הספר החקלאי במקוה-ישראל, עבד בפרדסים ובגינות הנוי וגם היה עגלון ונהג. זמן-מה לאחר שנפטרה אישתו והוא בותר אלמן עם ילד קטן - שייקה יכל"א, החליט לנסות ולבנות מחדש את חייו ואת קן המשפחה הקטן. הוא הגיע לאשדות בסוף שנת 1945, נשא לאשה את יפה ז"ל ויחדיו בנו בית-חם למשפחה שגדלה כאשר נולדו הבנים, בני וקותי יכל"א.

סנדר היה איש צנוע ומסתפק במועט, אוכל מעט, ישן מעט, דורש מעט מאד לעצמו, קיים את מה שנאמר במסכת אבות: "אמור מעט ועשה הרבה". שתקן, סגור, רק לעיתים רחוקות נפתח, בשיחה עם בניו. אך עשה, המון.

חלוץ עד עמקי נשמתו. נכון ללכת לכל מקום. לעלוו הקבוץ הסכים להתראיין ולספר על חלקו בימי מלחמת השחרור, באשר נהג במשאית שהובילה אספקה ומזון לירושלים הנצורה. הוא ניצל ממות כאשר השירה שבה נסע הותקפה והמכוניות הועלו באש. התקפה זו לא הפחידה אותו הוא לא נרתע, והמשיך לנסוע לירושלים וגם לגליל המערבי והנגב שהיו נתונים במצור.

שנים רבות נהג בשמאיות הגדולות ואחר כך במכונית קטנה יותר כנהג-בית של "בית-ירח". בחריצות ובנאמנות עבד במוסך ובמטבח, ובשעות הפנאי השקיע את אהבתו הגדולה לטיפוח גינת הפרחים היפה שעל יד חדרו. גינה שהיתה לשט דבר באשדות. זכה להשיא את בניו ולשמוח בנכדיו, ולהתגאות בהצלחותיהם, בסתרי לבבו.

גם מותה של יפה רעייתו והניתוח הקשה שעבר, לא שכרו את רוחו. באותה זריזות וחריצות, היה משכים קום, הרבה הרבה לפני עלות השחר, כשהוא ממחר אל מחלקת הגימורים במפעל - לוג.

כך בזכור אותך, סנדר. איש צנוע עם רעמת תלתלים קטנים וסבוכים (אותם הורש גם לבניך ונכדיך). איש צנוע וקטון-ממדים אשר ניהן במידה עצומה של חריצות. בזכור אותך בשבתך ע"י בקבוקי הפלסטיק ב"לוג" ובגינת הפרחים הנהדרת שטיפחת.

"לכל זמן, ועת לכל-חפץ תחת השמיים"
עת לעמול, ועת לנוח.
נוחה בשלום, סנדר.

עמליה דיין

יום הקבורה: 22.9.1989